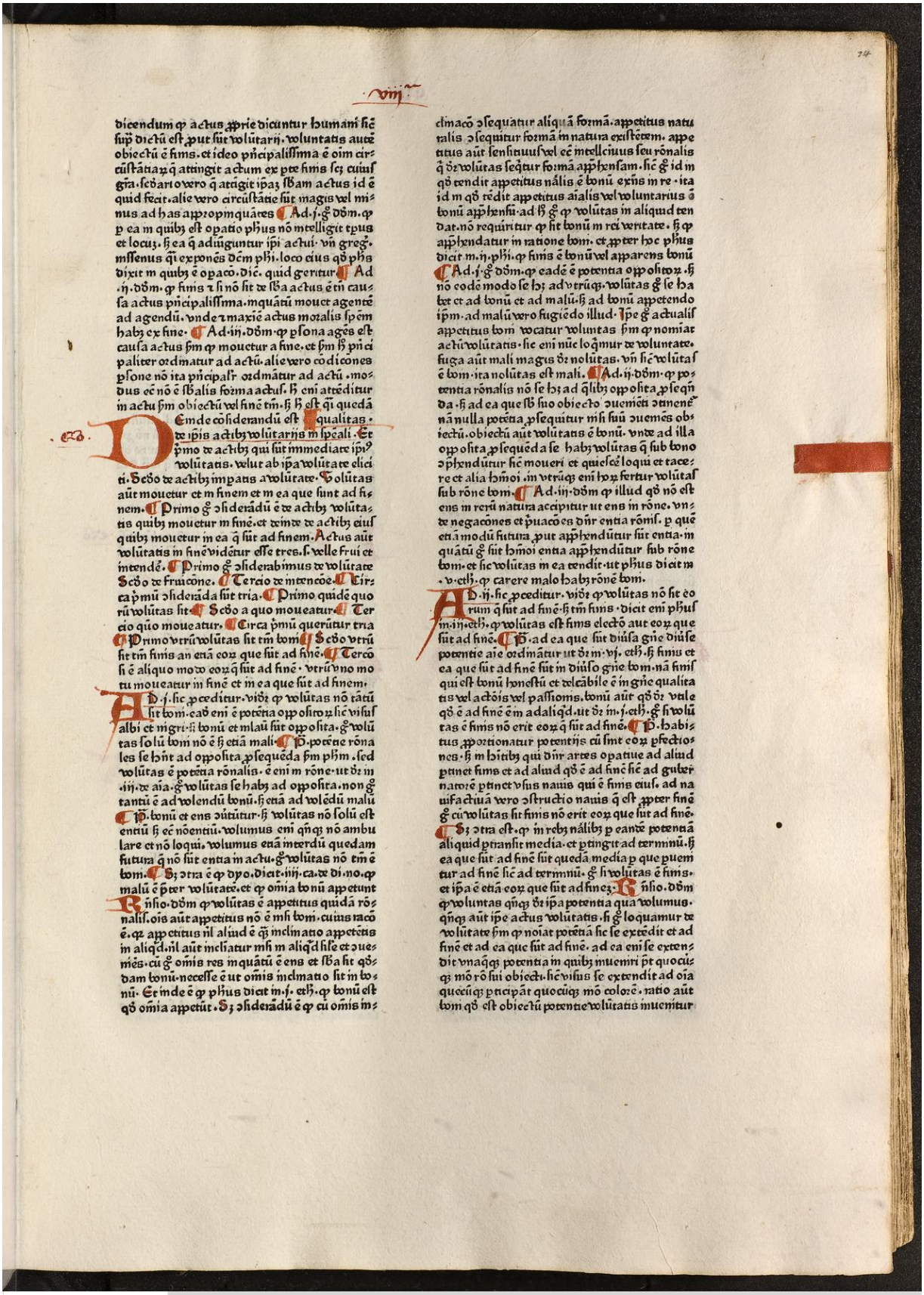

dicendum q̄ actus ꝓprie dicuntur humani ſic ſup̄ dictū eſt, put ſunt uolūtarij. uoluntatis autē obiectū ē fins. et ideo pncipalissima ē oim circūſtātia q̄ attingit actum ex ptē fins ſc̄z cuius gra. ſed aliq̄ uero q̄ attingit ipaz ſbam actus id ē quid facit. alie uero circūſtātie ſunt magis uel minus ad has appropmquātes. ¶ Ad. ſ. g̃ dom. q̄ p ea m quibz eſt opatio phus nō mtelligit tpus et locuz. ſ̄ ea q̄ adūguntur ipi actui. vñ greg. mſſenus q̄i exponēs dēm phi. loco eius q̄ phs dixit m quibz ē opacō. dic. quid geritur. ¶ Ad. ij. dom. q̄ fins z ſi nō ſit de ſba actus ē tn causa actus pncipalissima. mquātū mouet agentē ad agendū. vnde z maxie actus moralis ſpem habz ex fine. ¶ Ad. iij. dom. q̄ ꝑſona agēs eſt causa actus ſm q̄ mouetur a fine. et ſm h̄ pncipaliter ordinatur ad actū. alie uero condiciones ꝑſone nō ita pncipaliter ordinātur ad actū. modus eē nō ē ſbalis forma actus. h̄ eni attēditur in actu ſm obiectū uel finē tm. ſ̄ h̄ eſt q̄i quedā

. 28. DEmde cōſiderandū eſt de qualitate ipſis actibz uolūtarijs m ſpāli. Et ꝓmo de actibz qui ſunt immediate ipi uolūtatis. uelut ab ipa uolūtate elicīti. Scōo de actibz impatis a uolūtate. Uolūtas aūt mouetur et m finem et m ea que ſunt ad finem. ¶ Primo g̃ conſiderādū ē de actibz uolūtatis quibz mouetur m finē. et uide de actibz eiuſ quibz mouetur in ea q̄ ſūt ad finem. Actus aūt uolūtatis m finē uidēt eſſe tres. ſ. uelle frui et intendē. ¶ Primo g̃ conſiderabimus de uolūtate. Scōo de fruitōne. ¶ Tercio de intēcōe. ¶ Circa ꝓmū conſiderāda ſūt tria. ¶ Primo quidē quo rū uolūtas ſit. ¶ Scōo a quo moueatur. ¶ Tercio quō moueatur. ¶ Circa ꝓmū querūtur tria ¶ Primo vtrū uolūtas ſit tm̄ bonī. ¶ Scōo vtrū ſit tm̄ finis an etiā eoz que ſūt ad finē. ¶ Tercō ſi ē aliquo modo eoz q̄ ſūt ad finē. vtrū uno motu moueatur in finē et in ea que ſūt ad finem.

AD. ſ. ſic ꝓceditur. vidē q̄ uolūtas nō ſit bonī. eadē eni ē potēcia oppoſitoz ſic viſus albi et nigri. ſ̄ bonū et malū ſūt oppoſita. g̃ uolūtas ſolū bonī nō ē ſ̄ etiā mali. ¶ Pōterne rōnales ſe hābt ad oppoſita ꝓſequēda ſm ph̄m. ſed uolūtas ē potēcia rōnalis. ē eni m rōne. ut dr m. iij. de aia. g̃ uolūtas ſe habz ad oppoſita. non g̃ tantū ē ad uolendū bonū. ſ̄ etiā ad uolēdū malū. ¶ Pō. bonū et ens cōuertūtur. ſ̄ uolūtas nō ſolū eſt entiū ſ̄ eē nōentiū. uolumus eni q̄n̄q̄ nō ambulare et nō loqui. uolumus etiā interdū quedam futura q̄ nō ſūt entia m actu. g̃ uolūtas nō tm̄ ē bonī. ¶ Sz ctra ē q̄ dpo. dicit. iij. ca. de di. no. q̄ malū ē ꝓter uolūtatē. et q̄ oīa bonū appetunt. Rñſio. dom̄ q̄ uolūtas ē appetitus quidā rōnalis. ois aūt appetitus nō ē mſi bonī. cuius racō ē. q̄ appetitus nil aliud ē q̄ inclinatio appetētis in aliq̄d. nil aūt inclinatur mſi m aliq̄d ſile et conuenies. cū g̃ oīs res inquātū ē ens et ſba ſit q̄dam bonū. neceſſe ē ut oīs inclinatio ſit in bonū. Eſt inde ē q̄ phus dicit in. ſ. eth. q̄ bonū eſt q̄ oīa appetūt. Sz conſiderādū ē q̄ cui oīs inclinatiō conſequatur aliquā formā. appetitus naturalis conſequitur formā in natura exiſtētem. appetitus aūt ſenſituus uel ēt intellectiuus ſeu rōnalis q̄ uolūtas ſequitur formā apphenſam. ſic g̃ id m q̄ tendit appetitus nālis ē bonū exīs in re. ita id m q̄ tēdit appetitus aialis uel uoluntarius ē bonū apphenſū. ad h̄ g̃ q̄ uolūtas in aliquid tendat. nō requīritur q̄ ſit bonū m rei ueritate. ſ̄ q̄ apphendatur in ratione bonī. et ꝓpter hoc phus dicit m. iij. phi. q̄ fins ē bonū uel apparens bonū. ¶ Ad. ſ. g̃ dom. q̄ eadē ē potentia oppoſitoz. ſ̄ nō eodē modo ſe habz ad vtrūq̄. uolūtas g̃ ſe habet et ad bonū et ad malū. ſ̄ ad bonū appetendo ipm. ad malū uero fugiēdo illud. Ipe g̃ actualis appetitus bonī uocatur uoluntas ſm q̄ nomīat actū uolūtatis. ſic eni nūc loq̄mur de uolūtate. fuga aūt mali magis dr nolūtas. vñ ſic uolūtas ē bonī. ita nolūtas eſt mali. ¶ Ad. ij. dom. q̄ potentia rōnalis nō ſe habz ad q̄libz oppoſita ꝓſequēda. ſ̄ ad ea que ſb̄ uno obiecto poſſunt cadē. nā nulla potēcia ꝓſequitur mſi ſuū poſſibile obiectū. obiectū aūt uolūtatis ē bonū. vnde ad illa oppoſita ꝓſequēda ſe habz uolūtas q̄ ſub bono apphendūtur ſic moueri et quieſcē loqui et tacere et alia hmōi. in vtrūq̄ eni hoz fertur uolūtas ſub rōne bonī. ¶ Ad. iij. dom̄ q̄ illud q̄ nō eſt ens in rerū natura accipitur ut ens in rōne. vnde negatiōes et ꝓuatiōes dr entia rōnis. p quē etiā modū futura ꝓut apphendūtur ſūt entia. inquātū g̃ ſunt hmōi entia apphendūtur ſub rōne bonī. et ſic uolūtas m ea tendit. ut phus dicit m. v. eth. q̄ carere malo habz rōnē bonī.

AD. ij. ſic ꝓceditur. vidē q̄ uolūtas nō ſit eoꝝ que ſūt ad finē. ſ̄ tm̄ fins. dicit eni phus m. iij. eth. q̄ uolūtas eſt fins electō aut eoꝝ que ſūt ad finē. ¶ Pō. ad ea que ſunt diuſa gne diuſe potentie aie ordinātur ut dr m. vj. eth. ſ̄ finis et ea que ſūt ad finē ſunt in diuſo gne bonī. nā finis qui eſt bonū honeſtū et deleābile ē in gne qualitatis uel actōis uel paſſionis. bonū aūt q̄n̄q̄ dr uale q̄n̄ ē ad finē ē m adaliq̄d. ut dr m. ſ. eth. g̃ ſi uolūtas ē finis nō erit eoꝝ q̄ ſūt ad finē. ¶ Pō. habitus ꝓportionatur potentiis cū ſint eoꝝ pfectiones. ſ̄ m habitibz qui dr artes opatiue ad aliud ptinet fins et ad aliud q̄n̄ ē ad finē ſic ad gubernatoꝛē ptinet vſus nauis qui ē fins eius. ad nauifactiuā uero ſtructio nauis q̄ eſt ꝓpter finē g̃ cui uolūtas ſit finis nō erit eoꝝ que ſūt ad finē. ¶ Sz ctra eſt. q̄ in rebz nālibz p eandē potentiā aliquid ptranſit media. et ptingit ad terminū. ſ̄ ea que ſūt ad finē ſūt quedā media p que puenitur ad finē ſic ad terminū. g̃ ſi uolūtas ē finis. et ipa ē etiā eoꝝ que ſūt ad finē. ¶ Rñſio. dom̄ q̄ uoluntas q̄n̄q̄ dr ipa potentia qua uolumus. q̄n̄q̄ aūt ipe actus uolūtatis. ſi g̃ loquamur de uolūtate ſm q̄ nōiat potēcia ſic ſe extēdit et ad finē et ad ea que ſūt ad finē. ad ea eni ſe extendit vnaq̄q̄ potentia in quibz inuenit pt quocūq̄ mō rō ſui obiecti. ſic viſus ſe extendit ad oīa quecūq̄ ptipāt quocūq̄ mō colorē. ratio aūt bonī q̄ eſt obiectū potentie uolūtatis inuenitur

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-85/0027
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt